

la tribuna

“A vosaltres sí que us vull conèixer”

Ho tenim tot a favor per treballar i presentar d'aquí a quatre anys una opció clara per a les eleccions

DAVID RIOS RIUS

Militant del Partit Socialdemocràta

El Partit Socialdemòcrata havia arribat a l'inici d'aquestes eleccions comunals en una situació força precària. Després d'un Congrés possiblement tancat en fals, un calendari electoral diabòlic, baixes a la militància (alguna de les quals han reimpulsat la seva carrera política a base de castigar el PS i els seus militants) i, perquè no dir-ho, una major part de l'opinió pública en contra.

Tot i així, 84 candidates i candidats han presentat candidatures a sis parròquies sota el nom PS + Independents. 84 persones de les quals moltes han sortit de la pròpia militància de partit però també una bona quantitat són independents que s'han apropiat al nostre projecte tot i sortir com a opció teòricament perdedora en algunes parròquies. Hem apostat per cares noves políticament parlant, però a la vegada competents per desenvolupar amb garanties el nostre projecte a cadascun dels comuns. Hem estat la força política que més cares noves hem presentat, prova que el procés de renovació interna del partit ja està en marxa.

La feina que han fet totes les candidatures durant la precampanya i la campanya ha estat realment meritòria. Tots han estat

capaços de remar a contracorrent. En cap moment cap de les candidatures ha tirat la tovallola o baixat els braços. Han treballat amb il·lusió, motivació i treball en equip fins al final.

PS+Independents ha fet una campanya fresca i innovadora, la gran bola groga a la imatge i a les aplicacions gràfiques destacaven pertot arreu. S'ha potenciat el missatge en positiu i s'han fet programes realistes amb la situació en la qual estan molts comuns. El comitè de campanya que ha coordinat actes i premsa ha fet una intensa i bona feina.

Perquè no hem guanyat a cap parròquia? A aquestes altures ja s'han fet moltes anàlisis, de les quals en comparteixo força, d'altres són interessats i partidistes i també n'hi ha que no encerten, al meu entendre, amb la clau del problema. Per nosaltres, l'anàlisi més important serà el que farem conjuntament les candidates i candidats, el comitè executiu i el comitè directiu aquest pròxim dimecres.

Generalment, un sotrac important fa perdre la motivació d'arrel. Molts preveien que el PS ja no podria afrontar les eleccions comunals, ja que no podríem ni tancar les llistes. No només hem

encarat les eleccions amb molta dignitat, sinó que a més hem crescut. Hem crescut en nombre d'independents que s'han apropiat al partit i hem demostrat tenir un bon grapat de candidates i candidats amb futur.

Es senten veus que diuen que el PS no podrà superar un segon resultat electoral negatiu. Això dependrà únicament de nosaltres, de la nostra gent. Ho tenim

tot a favor per treballar i presentar d'aquí a quatre anys una opció progressista clara per a les eleccions generals i les comunals. Tenim tot el temps del món. Cal posar-nos a treballar com si fos el primer dia, recuperant la il·lusió, alliberant-nos de les pesades motxilles, recuperant persones que han marxat, obrint-nos a la societat, pensant que tot és possible i que tot està per fer.

Al capítol final de la segona temporada de la sèrie *El ala oeste de la Casa Blanca*, el president dels Estats Units dubta si tornar-se a presentar a la reelecció, la decisió no és fàcil, darrerament té molts problemes importants. Mentre està sol al despatx oval se li apareix la visió de la seva secretària morta feia poc. La visió li diu: “Senyor, si no es vol presentar ho respectaré, però si no es presenta perquè pensa que serà difícil o que perdrà, llavors no el vull conèixer.” No pensar en les dificultats o en la derrota ha estat l'actitud que han demostrat els nostres candidats en aquestes eleccions comunals, aquesta hauria de ser l'actitud de futur de la militància del PS. Així sí que us vull conèixer!

Per acabar, voldria reconèixer l'esforç i la valentia de tots els nostres candidats, del primer al darrer de cada llista: del Joan Sans al Martí Pubill, de la Carolina Poussier al Franz Armengol, de la Carol Cureau al Manel Fernández, del Marc Cornella al Joan Arajol, del Rossend Areny al David Manubens i des de la Cèlia Vendrell fins al Cisco Casals. Com a militant, els agraeixo la feina feta i els animo a continuar-la sense defallir. Gràcies.